

PARALI EĞİTİM

3 Temmuz 1967

İlk bakışta ana babaların çocuklarının eğitim masraflarına kendi ekonomik iktidarları, gelirleri oranında katılmaları doğru gibi görünür, soyut bir ilke olarak doğrudur. Ama uygulamada birçok aksaklıklara yol açacaktır. Bir kere fiilli aksaklıklara yol açacaktır. Örneğin bugün hastanelerde uygulanan sistemden biliyoruz ki, bir hastanın ücretsiz yatabilmesi için muhtarlıktan bir fakirlik belgesi getirmesi gerekiyor. Gerçekten fakir olanlar için, ben kişisel olarak kendi mahallemden kaç tane örnek biliyorum, gidip de muhtarlıktan fakirlik belgesi almak bazı hallerde bir hayli güç olabiliyor.

Diğer taraftan gerçekten o kadar da fakir olmayan, hatta hali vakti oldukça iyi olan insanların da muhtarlıktan fakirlik belgelerini kolaylıkla elde ettiklerine tanık oluyoruz. Şimdi bilmiyoruz ne sistem getirecek, bu ailelerin çocuklarının harcamalarına katılma yöntemi. Muhtarlıktan mı kâğıt istenecek, başka bir yerden mi bir belge istenecek bilmiyoruz. Ama herhalde ailenin ekonomik durumunu gösteren bir belge olacak. Bu uygulamada birçok aksaklıklara neden olacak, bu bir. İkincisi, özellikle sanıyorum ki, öğretmenler bu konuda benim fikrime katılacaklardır, çocuk psikolojisi, genç psikolojisi bakımından çok zararlı etkileri olacaktır, öğrenciler arasında varlıklı aileden olma, varlıklı aileden olmama, “benim babam benim masraflarımı karşılayabilecek kadar katkıda bulunabiliyor, senin baban bulunamıyor” gibi çocuklar arasında böyle bir ayırım ve hali vakti yerinde olmayan çocuklar arasında bir aşağılık duygusu, bir kompleksin ortaya çıkmasına neden olacaktır. Eğitim bakımından, çocuk ve gençlik psikolojisi bakımından bu ayırım çok zararlı sonuçlar doğuracaktır. Bu bakımdan gerek uygulamada doğuracağı aksaklıklar bakımından, gerekse çocukların psikolojisi üzerinde yaratacağı etkiler bakımından böyle bir yöntemin uygulanmasına taraftar değiliz.

Diğer yandan, ailelerin çocuklarının eğitiminden bir sorumluluk duymaları ve onların eğitiminde katkıda bulunabilmeleri de ilke itibariyle doğru olduğu için böyle bir yöntemin vergileme suretiyle uygulanmasını öneriyoruz. Ya gelirlere göre bir yüzde oranında Gelir Vergisine ilaveler yapılır, eğer eğitim için ek fonlar isteniyorsa eğitim vergisi diye bir vergi konur ve bu da gelirlere göre vergi mükelleflerinden tahsil edilir. Bu şekilde hem eğitim için ek fonlar elde edilmiş olur, hem uygulamadaki aksaklıklar önlenmiş olur, hem de çocuklar ve gençler arasında, sözünü ettiğim zararlı psikolojik etkiler önlenmiş olur.

Önerge reddedildi.

TİP Parlamentoda, Cilt 3, Sayfa 407-408